

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopis naj se pošilja uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in rokopolji se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik koncerna lista „Edinost“ — Tisk. tiskarna „Edinost“, vpisane zadnje s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave Rev. 11-57.

Naročilna značka: Za celo leto K 24.— Za pol leta 12.— za tri meseca 6.— za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20 za pol leta 2.60

Pregled najnovejših dogodkov.

Rusko bojišče. — Na besarabski fronti zopet odmor. Le topovski dvoboji. Napadi slabejših ruskih oddelkov med Pinskom in Čartorijskom z lahkoto odbiti. Italijansko bojišče. — Srditi topovski boji na vrhu in pobočjih Col di Lane. Zmerno delovanje na ostalih frontah. Balkansko bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov. Bombardiranje Dedeagača in Porto Lagosa. Zapadno bojišče. — Nič novega. Turško bojišče. — Na nobeni fronti nobenih posebnih dogodkov. Razno. — Podaljšanje vojnoslužnostne obveznosti v obeh naših državnih polovicih do 55. leta.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 21. (Kor.) Uradno se objavlja: 21. januarja 1916, opoldne. Pod vtisom velikih izgub, ki jih je imel dne 19. t. m. v bojih pri Toporovicu in Bojanu, je bil sovražnik prisiljen včeraj k bojnemu odmoru. Tu in na vseh drugih delih severovzhodne fronte je vladal — izjemni topovskih bojov od časa do časa — razmeroma mir. Rusko letalsko brodivje je preletelo ozemlje jugovzhodno Breznanov in metalo bombe, ki niso napravile nobene škode. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml. BERLIN, 21. (Kor.) Veliki glavni stan, 21. januarja 1916. Na fronti med Pinskom in Čartorijskom so bili napadi slabejših ruskih oddelkov z lahkoto odbiti. Vrhovno armadno vodstvo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 21. (Kor.) Uradno se objavlja: 21. decembra 1916, opoldne. Včeraj popoldne so bile naše postojanke na vrhu in pobočjih Col di Lane dve uri v srditem sovražnem topovskem ognju. Tudi Son Pausas (severno Beutelsaina) je bil srdito obstreljevan. Na ostalih frontah topovsko delovanje ni presegalo običajne mere. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml. Poročilo Cadorne.

Nemško odlikovanje za generala Žekova.

SOFIJA, 20. (Kor.) Nemški cesar je podelil generalissimu Žekovu red pour le merite. Avstrijski konzul iz Krfa izpuščen. DUNAJ, 20. (Kor.) »Stidslavische Korrespondenz« poroča iz Aten: Avstro-ogrski konzul na Krfo, Edl, ki so ga Francozi pri zasedenju mesta aretirali, je bil zopet izpuščen. Anglija po dogodkih v Srbiji in Črnogori. LONDON, 20. (Kor.) V spodnji zbornici je odgovoril ministrski predsednik Asquith na vprašanje, ali je vsled zadnjih dogodkov v Srbiji in Črnogori prišlo do izpremembe v politiki vlade, da vlada vztraja pri dne 2. novembra podani izjavi v polnem obsegu.

Črnogorske stvari.

Skromne so in le polagoma prihajajo vesti, ki naj bi kolikorotiko pojasnile vzroke črnogorske kapitulacije, a še te vesti se morajo presojeti zelo previdno, ker nosijo na sebi očitne znake strankarske prikrojivosti. Tako poročajo iz Curkha, da so poslanci četverozaveze tri dni pred kapitulacijo Črnogore sporočili črnogorskemu kralju Nikolu, da bi četverozaveza brezpogojno jamčila kralju za popolno vrnitev njegove dežele v zmagovitem sklepu miru, četudi bi Avstrijci voljaški zasedli vse Črnogoro. Kljub tej obljubi četverozaveze pa da je kralj Nikola še isti

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoški spisal Xavier de Montépin — Ali je tu? — Da, da! Tam-le zadaj sedi s svojim nerazdružljivim prijateljem Galimandom. — Ali hočete biti tako prijazna in mi povedati, da nekdo želi govoriti žnjim? — Tako. — Ženska je vstala izza pisalne mize in je napravila par stopinj v smeri proti onim vratom, o katerih smo govorili prej. Nato pa je zaklicala: — Hej, hej! Oče Leonida! Pridite nekoliko sem! — Kaj pa je? — se je oglasil Leonida. — Nekl gospod je tu, ki vas pričakuje. — Dobro, dobro! Pridem takoj! Leonida je v resnici prišel takoj. — O, o! — je vzkljnil, ko je zagledal

dan dal nalog svojim ministrom, da naj nemudoma sporoče zmagovitim Avstrijcem vdajo in voljo, da se sklene mir. Ponoven sprejem poslanikov četverozaveze da je kralj Nikola odklonil. Črnogorski konzul v Rimu je izjavil, da je kralj Nikola izdal na svoj narod proglas, v katerem pravi, da je Črnogora mogla izbirati samo med poginom in vdajo. Iz Rima tudi prihaja vest Reuterjevega urada o pogojih črnogorske kapitulacije, in ti naj bi bili: Črnogora odstopi Avstriji Lovčen in dobi zato pristanišče ob Jadranskem morju. Seveda ostane Črnogora neodvisno kraljestvo. Francosko časopisje presoja dogodka v Črnogori precej trezno. Vdaja Črnogore se smatra splošno za žalosten dogodek, kateremu se pa ne pripisuje odločilen vpliv na skupni položaj. Nespanetno pa da bi bilo, ko bi se podcenjevala kapitulacija Črnogore, kajti napravila je prvo vrzel v fronti entente. Tega mnenja je tudi »Journal de débats«, ki dvomi, da bi bilo sedaj še mogoče rešiti v Albaniji se nahajajoče srbsko vojaštvo. List zvrca odgovornost za novo katastrofo, ki preti Srbom, na kralja Nikola in pravi, da se ne da dvomiti, da namerava Avstrija kralja Nikolo postaviti na srbski prestol namesto kralja Petra. »Temps« pa obžaluje, da se zavezniški niso dali poučiti po polomu Srbije. Da se doseže popolno skupno delovanje sil četverozaveze, je treba še dosti dela. Brez boljše sodelovanja vseh razpoložljivih sredstev in energij zaveznikov da je zmaga nemogoča. Veliko strastnejši pa je ton angleškega in francoskega časopisja, kedar govori o Italiji. Tako izjavlja francosko časopisje, predvsem »Temps« in »Humanité«, da je Italija, ne poznavajoč svojih najvitalnejših koristi, pustila, da je prišlo do kapitulacije Črnogore, ne da bi bila poslušala svarila svojih zaveznikov. Sedaj da je Adria izgubljena za Italijo, resno ogrožena integriteta Italije, sanje o »mare nostrum«, zaradi katerega je pravzaprav Italija pričela vojno, pa uničene. V Londonu silno grajajo kratkovidnost in trdovratnost Italijanov. »Temps« in »Daily News« pišejo, da je Italija sama prisilila kralja Nikolo, da je odložil orožje. Tudi v Petrogradu se pojavlja čim dalje tem ostrejša opozicija proti Italiji, ker so bili v Rusiji prepričani vse do zadnjega, da bo Italija pomagala Črnogori. »Russkij Invalid« se strinja popolnoma z izpraznjenjem Galipolja, ne more pa pojmiti, kako se je mogla stvar s Črnogoro končati tako hitro in tako klavrno. Ob tej plohi očitani izgubljajo v Italiji čim dalje tem bolj resno in pametno presojo stvari, posebno pa še zato, ker se je vse oklepalo vesti, ki jo je približala turška »Stampa«, da je namreč črnogorski prestolonaslednik Danilo v imenu svojega očeta slovesno izjavil v italijanskem kronskem svetu, da se bo Črnogora borila vse do zadnjega. Z ozirom na to je še tem hušje učinkovala vest o vdaji Črnogore, posebno v širokih slojih rimskega prebivalstva. Italijansko časopisje seveda poizkuša na vse kriplice braniti Italijo in tudi ne šteti očitanih na naslov entente. »Idea nazionale« graja diplomatsko akcijo entente, ki je odgovorna za današnja dejstva. »Tribuna« bridko obtožuje politiko četverozaveze in pravi: Ker nam storjene napake preprečujejo lahko zmago in vstop na Balkan, ko nam je izredna sreča celih devet mesecev odpirala vse poti na Balkan, se moramo sedaj pripraviti na to, da prekoračimo ves balkanski križev pot do konca, ne da bi se dali motiti po raznih neugodnih fazah. »Corriere d'Italia« je mnenja, da bo Avstro-Ogrska po zasedenju Črnogore končala svoj akcijski program na Balkanu z zasedenjem severne, Avstriji prijazne Albanije. Zato da je treba srednjo Albanijo braniti v vseni moči proti pritisku avstrijskega orožja. Poraz Črnogore je dal zaveznikom nov vojni problem. V primeri s temi, še dosti mirnimi izjavami je pa ton milanskega »Corriere della Sera« tako oster, da se je skoraj čuditi,

dan dal nalog svojim ministrom, da naj nemudoma sporoče zmagovitim Avstrijcem vdajo in voljo, da se sklene mir. Ponoven sprejem poslanikov četverozaveze da je kralj Nikola odklonil. Črnogorski konzul v Rimu je izjavil, da je kralj Nikola izdal na svoj narod proglas, v katerem pravi, da je Črnogora mogla izbirati samo med poginom in vdajo. Iz Rima tudi prihaja vest Reuterjevega urada o pogojih črnogorske kapitulacije, in ti naj bi bili: Črnogora odstopi Avstriji Lovčen in dobi zato pristanišče ob Jadranskem morju. Seveda ostane Črnogora neodvisno kraljestvo. Francosko časopisje presoja dogodka v Črnogori precej trezno. Vdaja Črnogore se smatra splošno za žalosten dogodek, kateremu se pa ne pripisuje odločilen vpliv na skupni položaj. Nespanetno pa da bi bilo, ko bi se podcenjevala kapitulacija Črnogore, kajti napravila je prvo vrzel v fronti entente. Tega mnenja je tudi »Journal de débats«, ki dvomi, da bi bilo sedaj še mogoče rešiti v Albaniji se nahajajoče srbsko vojaštvo. List zvrca odgovornost za novo katastrofo, ki preti Srbom, na kralja Nikola in pravi, da se ne da dvomiti, da namerava Avstrija kralja Nikolo postaviti na srbski prestol namesto kralja Petra. »Temps« pa obžaluje, da se zavezniški niso dali poučiti po polomu Srbije. Da se doseže popolno skupno delovanje sil četverozaveze, je treba še dosti dela. Brez boljše sodelovanja vseh razpoložljivih sredstev in energij zaveznikov da je zmaga nemogoča. Veliko strastnejši pa je ton angleškega in francoskega časopisja, kedar govori o Italiji. Tako izjavlja francosko časopisje, predvsem »Temps« in »Humanité«, da je Italija, ne poznavajoč svojih najvitalnejših koristi, pustila, da je prišlo do kapitulacije Črnogore, ne da bi bila poslušala svarila svojih zaveznikov. Sedaj da je Adria izgubljena za Italijo, resno ogrožena integriteta Italije, sanje o »mare nostrum«, zaradi katerega je pravzaprav Italija pričela vojno, pa uničene. V Londonu silno grajajo kratkovidnost in trdovratnost Italijanov. »Temps« in »Daily News« pišejo, da je Italija sama prisilila kralja Nikolo, da je odložil orožje. Tudi v Petrogradu se pojavlja čim dalje tem ostrejša opozicija proti Italiji, ker so bili v Rusiji prepričani vse do zadnjega, da bo Italija pomagala Črnogori. »Russkij Invalid« se strinja popolnoma z izpraznjenjem Galipolja, ne more pa pojmiti, kako se je mogla stvar s Črnogoro končati tako hitro in tako klavrno. Ob tej plohi očitani izgubljajo v Italiji čim dalje tem bolj resno in pametno presojo stvari, posebno pa še zato, ker se je vse oklepalo vesti, ki jo je približala turška »Stampa«, da je namreč črnogorski prestolonaslednik Danilo v imenu svojega očeta slovesno izjavil v italijanskem kronskem svetu, da se bo Črnogora borila vse do zadnjega. Z ozirom na to je še tem hušje učinkovala vest o vdaji Črnogore, posebno v širokih slojih rimskega prebivalstva. Italijansko časopisje seveda poizkuša na vse kriplice braniti Italijo in tudi ne šteti očitanih na naslov entente. »Idea nazionale« graja diplomatsko akcijo entente, ki je odgovorna za današnja dejstva. »Tribuna« bridko obtožuje politiko četverozaveze in pravi: Ker nam storjene napake preprečujejo lahko zmago in vstop na Balkan, ko nam je izredna sreča celih devet mesecev odpirala vse poti na Balkan, se moramo sedaj pripraviti na to, da prekoračimo ves balkanski križev pot do konca, ne da bi se dali motiti po raznih neugodnih fazah. »Corriere d'Italia« je mnenja, da bo Avstro-Ogrska po zasedenju Črnogore končala svoj akcijski program na Balkanu z zasedenjem severne, Avstriji prijazne Albanije. Zato da je treba srednjo Albanijo braniti v vseni moči proti pritisku avstrijskega orožja. Poraz Črnogore je dal zaveznikom nov vojni problem. V primeri s temi, še dosti mirnimi izjavami je pa ton milanskega »Corriere della Sera« tako oster, da se je skoraj čuditi,

dan dal nalog svojim ministrom, da naj nemudoma sporoče zmagovitim Avstrijcem vdajo in voljo, da se sklene mir. Ponoven sprejem poslanikov četverozaveze da je kralj Nikola odklonil. Črnogorski konzul v Rimu je izjavil, da je kralj Nikola izdal na svoj narod proglas, v katerem pravi, da je Črnogora mogla izbirati samo med poginom in vdajo. Iz Rima tudi prihaja vest Reuterjevega urada o pogojih črnogorske kapitulacije, in ti naj bi bili: Črnogora odstopi Avstriji Lovčen in dobi zato pristanišče ob Jadranskem morju. Seveda ostane Črnogora neodvisno kraljestvo. Francosko časopisje presoja dogodka v Črnogori precej trezno. Vdaja Črnogore se smatra splošno za žalosten dogodek, kateremu se pa ne pripisuje odločilen vpliv na skupni položaj. Nespanetno pa da bi bilo, ko bi se podcenjevala kapitulacija Črnogore, kajti napravila je prvo vrzel v fronti entente. Tega mnenja je tudi »Journal de débats«, ki dvomi, da bi bilo sedaj še mogoče rešiti v Albaniji se nahajajoče srbsko vojaštvo. List zvrca odgovornost za novo katastrofo, ki preti Srbom, na kralja Nikola in pravi, da se ne da dvomiti, da namerava Avstrija kralja Nikolo postaviti na srbski prestol namesto kralja Petra. »Temps« pa obžaluje, da se zavezniški niso dali poučiti po polomu Srbije. Da se doseže popolno skupno delovanje sil četverozaveze, je treba še dosti dela. Brez boljše sodelovanja vseh razpoložljivih sredstev in energij zaveznikov da je zmaga nemogoča. Veliko strastnejši pa je ton angleškega in francoskega časopisja, kedar govori o Italiji. Tako izjavlja francosko časopisje, predvsem »Temps« in »Humanité«, da je Italija, ne poznavajoč svojih najvitalnejših koristi, pustila, da je prišlo do kapitulacije Črnogore, ne da bi bila poslušala svarila svojih zaveznikov. Sedaj da je Adria izgubljena za Italijo, resno ogrožena integriteta Italije, sanje o »mare nostrum«, zaradi katerega je pravzaprav Italija pričela vojno, pa uničene. V Londonu silno grajajo kratkovidnost in trdovratnost Italijanov. »Temps« in »Daily News« pišejo, da je Italija sama prisilila kralja Nikolo, da je odložil orožje. Tudi v Petrogradu se pojavlja čim dalje tem ostrejša opozicija proti Italiji, ker so bili v Rusiji prepričani vse do zadnjega, da bo Italija pomagala Črnogori. »Russkij Invalid« se strinja popolnoma z izpraznjenjem Galipolja, ne more pa pojmiti, kako se je mogla stvar s Črnogoro končati tako hitro in tako klavrno. Ob tej plohi očitani izgubljajo v Italiji čim dalje tem bolj resno in pametno presojo stvari, posebno pa še zato, ker se je vse oklepalo vesti, ki jo je približala turška »Stampa«, da je namreč črnogorski prestolonaslednik Danilo v imenu svojega očeta slovesno izjavil v italijanskem kronskem svetu, da se bo Črnogora borila vse do zadnjega. Z ozirom na to je še tem hušje učinkovala vest o vdaji Črnogore, posebno v širokih slojih rimskega prebivalstva. Italijansko časopisje seveda poizkuša na vse kriplice braniti Italijo in tudi ne šteti očitanih na naslov entente. »Idea nazionale« graja diplomatsko akcijo entente, ki je odgovorna za današnja dejstva. »Tribuna« bridko obtožuje politiko četverozaveze in pravi: Ker nam storjene napake preprečujejo lahko zmago in vstop na Balkan, ko nam je izredna sreča celih devet mesecev odpirala vse poti na Balkan, se moramo sedaj pripraviti na to, da prekoračimo ves balkanski križev pot do konca, ne da bi se dali motiti po raznih neugodnih fazah. »Corriere d'Italia« je mnenja, da bo Avstro-Ogrska po zasedenju Črnogore končala svoj akcijski program na Balkanu z zasedenjem severne, Avstriji prijazne Albanije. Zato da je treba srednjo Albanijo braniti v vseni moči proti pritisku avstrijskega orožja. Poraz Črnogore je dal zaveznikom nov vojni problem. V primeri s temi, še dosti mirnimi izjavami je pa ton milanskega »Corriere della Sera« tako oster, da se je skoraj čuditi,

dan dal nalog svojim ministrom, da naj nemudoma sporoče zmagovitim Avstrijcem vdajo in voljo, da se sklene mir. Ponoven sprejem poslanikov četverozaveze da je kralj Nikola odklonil. Črnogorski konzul v Rimu je izjavil, da je kralj Nikola izdal na svoj narod proglas, v katerem pravi, da je Črnogora mogla izbirati samo med poginom in vdajo. Iz Rima tudi prihaja vest Reuterjevega urada o pogojih črnogorske kapitulacije, in ti naj bi bili: Črnogora odstopi Avstriji Lovčen in dobi zato pristanišče ob Jadranskem morju. Seveda ostane Črnogora neodvisno kraljestvo. Francosko časopisje presoja dogodka v Črnogori precej trezno. Vdaja Črnogore se smatra splošno za žalosten dogodek, kateremu se pa ne pripisuje odločilen vpliv na skupni položaj. Nespanetno pa da bi bilo, ko bi se podcenjevala kapitulacija Črnogore, kajti napravila je prvo vrzel v fronti entente. Tega mnenja je tudi »Journal de débats«, ki dvomi, da bi bilo sedaj še mogoče rešiti v Albaniji se nahajajoče srbsko vojaštvo. List zvrca odgovornost za novo katastrofo, ki preti Srbom, na kralja Nikola in pravi, da se ne da dvomiti, da namerava Avstrija kralja Nikolo postaviti na srbski prestol namesto kralja Petra. »Temps« pa obžaluje, da se zavezniški niso dali poučiti po polomu Srbije. Da se doseže popolno skupno delovanje sil četverozaveze, je treba še dosti dela. Brez boljše sodelovanja vseh razpoložljivih sredstev in energij zaveznikov da je zmaga nemogoča. Veliko strastnejši pa je ton angleškega in francoskega časopisja, kedar govori o Italiji. Tako izjavlja francosko časopisje, predvsem »Temps« in »Humanité«, da je Italija, ne poznavajoč svojih najvitalnejših koristi, pustila, da je prišlo do kapitulacije Črnogore, ne da bi bila poslušala svarila svojih zaveznikov. Sedaj da je Adria izgubljena za Italijo, resno ogrožena integriteta Italije, sanje o »mare nostrum«, zaradi katerega je pravzaprav Italija pričela vojno, pa uničene. V Londonu silno grajajo kratkovidnost in trdovratnost Italijanov. »Temps« in »Daily News« pišejo, da je Italija sama prisilila kralja Nikolo, da je odložil orožje. Tudi v Petrogradu se pojavlja čim dalje tem ostrejša opozicija proti Italiji, ker so bili v Rusiji prepričani vse do zadnjega, da bo Italija pomagala Črnogori. »Russkij Invalid« se strinja popolnoma z izpraznjenjem Galipolja, ne more pa pojmiti, kako se je mogla stvar s Črnogoro končati tako hitro in tako klavrno. Ob tej plohi očitani izgubljajo v Italiji čim dalje tem bolj resno in pametno presojo stvari, posebno pa še zato, ker se je vse oklepalo vesti, ki jo je približala turška »Stampa«, da je namreč črnogorski prestolonaslednik Danilo v imenu svojega očeta slovesno izjavil v italijanskem kronskem svetu, da se bo Črnogora borila vse do zadnjega. Z ozirom na to je še tem hušje učinkovala vest o vdaji Črnogore, posebno v širokih slojih rimskega prebivalstva. Italijansko časopisje seveda poizkuša na vse kriplice braniti Italijo in tudi ne šteti očitanih na naslov entente. »Idea nazionale« graja diplomatsko akcijo entente, ki je odgovorna za današnja dejstva. »Tribuna« bridko obtožuje politiko četverozaveze in pravi: Ker nam storjene napake preprečujejo lahko zmago in vstop na Balkan, ko nam je izredna sreča celih devet mesecev odpirala vse poti na Balkan, se moramo sedaj pripraviti na to, da prekoračimo ves balkanski križev pot do konca, ne da bi se dali motiti po raznih neugodnih fazah. »Corriere d'Italia« je mnenja, da bo Avstro-Ogrska po zasedenju Črnogore končala svoj akcijski program na Balkanu z zasedenjem severne, Avstriji prijazne Albanije. Zato da je treba srednjo Albanijo braniti v vseni moči proti pritisku avstrijskega orožja. Poraz Črnogore je dal zaveznikom nov vojni problem. V primeri s temi, še dosti mirnimi izjavami je pa ton milanskega »Corriere della Sera« tako oster, da se je skoraj čuditi,

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 21. (Kor.) Uradno se objavlja: 21. januarja 1916, opoldne. Nobenih posebnih dogodkov. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml. BERLIN, 21. (Kor.) Veliki glavni stan, 21. januarja 1916. Nič novega. Vrhovno armadno vodstvo.

Bombardiranje Dedeagača in Porto Lagosa.

SOFIJA, 20. (Kor.) Dne 18. januarja ob 8 popoldne je prispelo iz 24 vojnih enot obstoječe brodivje pred Dedeagač in je bombardiralo mesto in okoli se nahajajoče višine dve uri, nakar so odplule ladje na visoko morje. Človeških izgub ni, ubiti so bili le štirje konji. Istega dne je iz 16 ladij obstoječe sovražno brodivje križarilo od 8 popoldne do 1 popoldne v zalivu Porto Lagos in je bombardiralo nato v bližini se nahajajoče višine do 5½ popoldne, nakar so se ladje oddaljile v smeri proti otoku Thasos. Zaznamovati ni nobenih žrtev.

Nemško odlikovanje za generala Žekova.

SOFIJA, 20. (Kor.) Nemški cesar je podelil generalissimu Žekovu red pour le merite. Avstrijski konzul iz Krfa izpuščen. DUNAJ, 20. (Kor.) »Stidslavische Korrespondenz« poroča iz Aten: Avstro-ogrski konzul na Krfo, Edl, ki so ga Francozi pri zasedenju mesta aretirali, je bil zopet izpuščen. Anglija po dogodkih v Srbiji in Črnogori. LONDON, 20. (Kor.) V spodnji zbornici je odgovoril ministrski predsednik Asquith na vprašanje, ali je vsled zadnjih dogodkov v Srbiji in Črnogori prišlo do izpremembe v politiki vlade, da vlada vztraja pri dne 2. novembra podani izjavi v polnem obsegu.

Črnogorske stvari.

Skromne so in le polagoma prihajajo vesti, ki naj bi kolikorotiko pojasnile vzroke črnogorske kapitulacije, a še te vesti se morajo presojeti zelo previdno, ker nosijo na sebi očitne znake strankarske prikrojivosti. Tako poročajo iz Curkha, da so poslanci četverozaveze tri dni pred kapitulacijo Črnogore sporočili črnogorskemu kralju Nikolu, da bi četverozaveza brezpogojno jamčila kralju za popolno vrnitev njegove dežele v zmagovitem sklepu miru, četudi bi Avstrijci voljaški zasedli vse Črnogoro. Kljub tej obljubi četverozaveze pa da je kralj Nikola še isti

bankirja in vzdignil klobuk, dočim se mu je v obrazu pokazal izraz pokornosti. — Vi ste, gospod? Kaj mi ukazujete? — Nato se je pa obrnil k ženski ob plačilni mizi in dostavil: — Hitro, Madelon, hitro posebno sobo, fina vina, izbrane likerje. Gospod in jaz se pogovoriva na samem. — Pojdita v salon št. 3, — je odvrnila Madelon. — Pelljite gospoda tja, saj veste, kje je. — Dobro. Prosim, pojdite z menoj, gospod, — je nadaljeval Leonida, — dovolj sem si čast, da vas smem voditi. Leonida in bankir sta šla po stopnjicah v vrhne nadstropje, kjer je Leonida odprl siva vrata, na katerih je bila naslikana velika trojka. Vrata so vodila v majhno sobo, ki je dobivala svetlobo samo iz podstrešnega okenca. Stene so bile mastne in so svetile, tla pa vlažne. Oprava te sobe je bila zelo preprosta. Dolga, ozka miza, poornjena z razcefe-

kako da ni njegovih izvajanj zasegla italijanska cenzura. List pravi, da Italija nima niti enega moža, ki bi ga mogla porabiti na kaki drugi fronti. Kje so stotisoči Rusov, ki naj bi prišli na pomoč Francozom? Niti v Solunu jih ni, niti na zapadu, niti ob Dardanelah! Italija mora braniti strahovito fronto, dolgo 700 kilometrov, dočim pa imajo zavezniki za malo večjo fronto na razpolago štirikrat toliko čet. Poguba Črnogorcev je torej enaka krivda vse entente. Ravno tako trdi »Messaggero«, da je kapitulacija Črnogore zakrivila vsa ententa, ki je ono malo časa pod vtiskom ruske katastrofe poizkušala postopati skupno, a je zaradi globoko segajoče razlike mnenj že po drugem skupnem vojnem svetu opustila to »edinost«. Neko oficijozno poročilo v italijanskem časopisju pravi, da trozaveza s svojimi napadi dela bridko krivico Italiji, kajti pogreški na Balkanu da zadevajo vse zaveznike enako. Italija da je storila vse, da bi preskrbljala Srbijo in Črnogoro z živili, več pa da ni bilo mogoče, kajti obrambo Lovčena da je prevzela Francoska.

Tako se torej zavezniki ravšajo in kavsajo med seboj, očitajoč krivdo na izgovor Črnogore drug drugemu. Istočasno pa prihaja iz Italije tudi poročilo, da se v italijanskem časopisju čim dalje tem pogosteje pojavljajo vesti, ki govore o želji Srbije, da bi se tudi začela s centralnima vladama pogajati za mir. Torej za Črnogoro Srbija! Kdo naj bi bil potem tretji? Italija sama! — Sotrudnik berlinskega lista »Tägliche Rundschau« je v Svici imel priliko, da se je razgovarjal z nekim politikom iz Italije. Ta italijanski politik je očitno razmere v Italiji kot zelo kritične, dasiravno kriza še ni dosegla vrhunca. Izjavil je, da je rešitev Italije mogoča edino le, če hitro sklene mir, če odstopi Salandrov ministristvo in se Italija nemudoma zopet približa Nemčiji in Avstro-Ogrski. Sedanja vlada — tako je dejal oni laški politik — je raztrgala zvezo s centralnima vladama, pa naj — tako jih pravi veliko pri nas — sedaj ima tudi pogum, da se odtrga od ententnih sil, ker lete nikakor niso izpolnile predpogojev zveze. Ta okret Italije pride in mora priti, drugače pogine v revoluciji in anarhiji; najvišja življenjska stiska opravičuje ta okret. Kdo bi mislil, da bi kapitulacija male Črnogore mogla imeti take posledice!

BERLIN, 21. (Kor.) Veliki glavni stan, 21. januarja 1916. Nobenih posebnih dogodkov. Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 21. (Kor.) Veliki glavni stan, 21. januarja 1916. Nobenih posebnih dogodkov. Vrhovno armadno vodstvo. Posvetovanja vojnega sveta zaveznikov v Londonu. LONDON, 20. (Kor.) Posvetovanja vojnega sveta zaveznikov v Londonu so končana. Sklepi so tajni, vendar pa Reuterjev urad konstatira, da vlada glede nadaljevanja vojne in njenih mogočih rezultatov popolna edinost. Anglija zahteva je angleške škofo. KOELN, 20. (Kor.) »Kölnische Zeitung« poroča iz Rima z dne 17. t. m.: Angleška vlada je naznanila Vatikanu, da dovoli za vse angleške škofoje je še imenovanje škofov angleške narodnosti.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 20. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Kavkaška fronta: Včeraj ni bilo nobene pomembne operacije. Sovrazen konjeniški polk, ki je hotel napredovati proti našim postojankam, je bil prisiljen k umaknitvi. — Na dardanelski fronti sta ena sovražna križarka in en monitor izstrelila par strelov na okolico Teke Burnu. Naša artiljerija je odovarjala na ogenj. CARIGRAD, 20. (Kor.) Agence tel. Milli poroča s perzijske meje: Turška predstraža, podpirana od muslimanskih vojnikov, je dne 6. januarja zasedla

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Prepričan ste pa, da se dekle nahaja še pri njem? — Popolnoma prepričan. — Bravissimo! Kedaj se odpeljeta? — Ob osmih zjutraj. — In se vrneta? — Isti večer . . . precej pozno . . . z zadnjim vlakom. — Potemtakem imamo na razpolago ves dan? — Da. — V tem slučaju se nam posreči stvar lahko se zanesete na to. — Vi mi jamčite za vse? — Za vse in še za drugo. Dve uri pred poldnevom bo grlica že v kletki. — Glejte, tu imate dvatisoč frankov naprej. Ostanek dobite popuščenišjem zjutraj. — Dobro, dobro, državljan! Zanašam se na vas in vam zaupam ta znesek dotle. — Sedaj pa pojdite in se ne bavite z nobeno drugo stvarjo. Ostalo je moja stvar. (Dolge.)

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? — Ne motite se. — Potemtakem ste vrgel trnek? — Da. — Ali ga je pograbila ribica? — Da. — Kaj se pravi to po francoski? — Da sem videl gospoda Maurica Torcya. — Kedaj? — Ravno prihajam od njega. — Dobro. — In ga jutri vzamem s seboj v Esso-une. — Samega? — Ne. Vzamem s seboj tudi njegovega prijatelja Karla d' Andreja. — Ali ste videl tudi Leontino? — Je vprašal Leonida. — Ne. In to je bila sreča, kajti spoznala bi me bila in umetnik bi bil takoj prekinil vse zveze z menoj.

— Biti mora nekaj novega, državljan, ker prihajate k meni in ste me iskal celo tukaj? —

na druge. Potemtakem morajo imeti v Italiji zelo težko vest.

Torej »Secolo« priseza, da bi bila Italija prišla Črnigori na pomoč in da poslednji ni bilo treba drugega, nego — čakati. Ker pa črnogorski kralj precej dobro pozna Italijo in Italijane in je bil zato prepričan in prepričan, da bi bil hotel šele čakati na tako po Italiji — obetano pomoč, ga sedaj italijanski listi psujejo z izdajalcem...! O da, uverjeni moramo biti, da kralj Nikola dobro pozna razmere v Italiji in da je imel tehtnih razlogov, da ni pričakoval italijanske pomoči. Na drugem mestu prinašamo izjave nekega italijanskega politika kjer priznava da so razmere v Italiji zelo kritične ter da se Italija more rešiti le tako, da hitro sklene mir. Sicer da jo pogubita revolucija in anarhija...!

Dobro pripominja »Agramer Tagblatt«: »Ne smemo pozabiti, da so kralj Nikola črnogorski in Črnogorci v Italiji zelo popularni, odkar je kraljica Jelena zasedla italijanski prestol, da kraljico samo izredno časte ter da je v Italiji splošno znano, kako je kraljica vdana svojemu očetu in Črnigori. Če v Italiji vendar tako ostro govore proti kralju črnogorskemu, imamo merilo za to, kako globok je bil vtis, ki ga je napravila kapitulacija Črnogore na italijansko javnost!« Obenem pa imamo tudi merilo, da moremo oceniti prizadevanja, da bi kapitulacijo Črnogore prikazovali kot dogodek, ki nima nikakega posebnega političnega in militarističnega pomena.

Vse te dni smo naglašali, da je Grška prišla v sedanjem kritični položaj posebno tudi zato, ker je v teželi sami političnih elementov in agitatorjev, ki se dajejo od četverosporazuma izrabljati, na ta način, da z agitacijami proti vladi in kroni večajo kaos in s tem tudi — obnemoglost dežele nasproti našim in poniževanjem od strani entente. Mislimo na Venizelosa in njegovo stranko. »Schweizerische Telegraphen Union« pa gre dalje in trdi, da je Venizelos tudi, ki izpodbujata vlasti entente k sedanjim nasilstvom, hoteč izkoristiti ta trenutek zmešnjave, da kraljestvo pretvori v republiko, ki bi jej bil on predsednik, a Anglija protektorica! Rečeni vir pravi: »Dejstvo je, da Venizelos neprestano nagovarja entento na nove ostre odredbe!« Obenem pa zatira švicarski list, da kljub tem hujškanjem od strani Venizelosovih pristašev, vztrajata narod in vojska na strani kralja, ker smatrata politiko tega poslednjega kot edino pravo in možno za Grško!

Pismo s severne fronte.

Andrej G., naš okoličan iz Padrič, ki se nahaja pri nekem delavskem oddelku v Galiciji, piše svojemu bratu:

Dragi brat! Preden ti nadalje pišem, te prav iz srca pozdravim in ti želim vse dobro. Ker vem, da je vsak radoveden, kako je v vojni, naj ti malo obširneje opišem, kako je naše življenje na bojnem polju v Galiciji.

Naša četa je sedaj v rezervi in je nastanjena nekoliko bolj zadaj za fronto, v barakah. Te barake so napravljene še precej dobro, tako da ne vem, kedar so mogli napraviti vse to, ako je povsod narejeno tako, kakor je tu pri nas. Naša baraka je tako velika, da je v njej prostora za petdeset mož. V baraki imamo tri peči, da si lahko zakurimo, če je mraz. Imamo tudi svojega kuharja, ki nam zjutraj in zvečer kuha kavo. Obed pa nam pripelje vozna poljska kuhinja, ki je nameščena nekoliko dalje od nas.

Iz svojega nastanišča hodimo delat v štrleške jarke, nekaterikrat podnevu, nekaterikrat pa tudi ponoči. Delo je raznovrstno. Sedaj je treba spraviati blato iz jarkov, potem pa zopet kridamo sneg, če zapade jarke. Če pa Rusi preveč pokajo s svojimi topovi, moramo biti tudi pripravljeni, da gremo pomagat svojim tovarišem, da sovražnik ne predre naše fronte.

Pri našem voju je vsake vrste ljudi, večina pa nas je Slovencev. Zvečer, ko imamo čas, se zberemo nekateri in prav lepo prepevajo naše slovenske narodne pesmi, kar nam vsem zelo ugaja. Med nami je tudi rokodelcev, ki delajo iz kopic ruskih šrapnelov prstane. Kedar nam Rusi pošljejo kak šrapnel, že računajo ti naši prstančarji, koliko prstanov se bo dalo napraviti iz šrapnela. Ruski šrapneli imajo namreč kapice iz aluminija, ki se da vlivati kot svinec. Zato potem ti naši prstančarji, ko najdejo tako kapico, hitro pripravijo posodo, da jo raztope in potem ulijejo prstane. Ko so prstani gotovi, je seveda zopet veliko posvetovanje in preudarjanje, koliko dobe zanje ali komu jih pošljejo v spomin na rusko vojno.

Tu pri nas mine veliko dni, da niti ne vemo, da smo v vojni. Najhuje nam je, kedar je deževno vreme. Ker je tu vsepovsod le sama prst, se nabere po jarkih toliko blata, da človeku skoraj čevlji ostajajo v njem. Na delu seveda človek ne sme stati na preveč visokem in se ozirati okoli sebe, ker je nevarno, da ga piči kaka čebela, ki pribrenči z ruske strani.

Dosedaj prav hude zime še nismo imeli tu. Zadnje dni je bilo nekaj več mraza, ki pa ni trajal dolgo. Preden sem odšel v vojno, sem si mislil, da je stvar hujša kot pa je v resnici. Dajejo nam precej vsega, kar potrebujemo. Koliko pač morajo imeti stroškov z nami! Vedno nam pripeljavajo kaj: zdaj drva, zdaj olja in vsake vrste drugih stvari, črevljeve, zgornje in spodnje obleke, plaščeve, rokavic, nogavic, dokolenic, čevljev iz slame, ki jih potrebujemo na straži, čevlje za sneg, odeje, ovratnice, naušnice, očala za sneg itd. Človek dobiva toliko teh stvari, da se jih kar boji vse skupaj naložiti na hrbet.

Hrane dobimo še precej.

Toda končam naj svoje pismo. Po zdraviljem še enkrat prav iz srca tebe in vsi tvojo družino in želim, da bi Vas, ko bi kedaj prišel domov, našel zdrave in ve-sele. Bog Vas živi!

Pismo je pisano 12. januarja t. l.

Razne politične vesti.

Pred sklicanjem dume. Vsa Rusija pričakuje z nestrpnostjo cesarske odredbe glede sklicanja dume. Kakor poročajo »Ruskoje Slovo«, bo ta v prihodnjih dneh objavljena odredba sestavljena v posebno slovesnem tonu. Duma bo sklicana le za kratko dobo v svrhu rešitve proračuna. V razgovoru z nekim ruskim ministrom je list dalje izvedel, da bo duma sigurno sklicana koncem januarja. Minister je izjavil, da naj višji krogi z veliko pozornostjo zasledujejo delovanje proračunskega odseka. O vprašanju, koliko časa naj trajajo posvetovanja, obstojajo med ministri še difference. Dočim stoji mi-

nistrski predsednik Goremykin kategorično na stališču, da naj se omeji zasedanje le na rešitev proračuna, so ostali člani kabineta mnenja, da se delovanja dume ne sme omejiti že vnaprel. Predsednik dume Rodzjanko je poslal ministrskemu predsedniku Goremykinu posebno okrožnico, v kateri pojasnjuje razpoloženje med člani dume. Avdijenca Rodzjanka pri carju je trajala skoro eno uro. Car je sprejel predsednika zelo milostno in se je dal natančno informirati o proračunskem vprašanju. Kakor poročajo »Den«, namerava desnica energično napasti bivšega poljedelskega ministra Krivošejina. Profesor Levašov je že zbral tozadevni material. Koncem januarja se snide finančni odsek, ki po smrti Witteja še ni imel nobene seje, vsled česar se pripisuje obnovitvi komiteja velika važnost, posebno ker je udeleženih cela vrsta novih članov iz krogov veleindustrijalcev. Finančni komite se, kakor znano, na finančno vprašanje, spojeno s potovanjem ministra Barka v inozemstvo, ni oziral.

Aprovizacijske stvari.

Kaj dobimo prihodnji teden?

Prihodnji teden, od 24. pa do 30. januarja t. l. se bodo dobivala naslednja živila aprovizacijske komisije in sicer na en odmerek izkaznice za živila:

- 1/2 kg riža po K 2⁰⁰ — kilogram
1/4 kg kave po K 3⁸⁰ kilogram
in bela moka po 1 K kilogram na krušne izkaznice.

Razdelitev izkaznic za kruh in moko.

Dne 24. januarja se prične razdeljevanje izkaznic za kruh in moko za 17., 18. in 19. teden. Izkaznice 19. tedna veljajo za 8 dni mesto za 7 ter se je temu primerno tudi povišalo število odrezkov. Izkaznice se lahko dvignejo do 29. januarja. Prebivalstvu se ponovno priporoča, da ne čaka do zadnjih dni, da pride temveč po izkaznicah po možnosti že prej, da ne bo zadnje dni prevelikega navela v uradnih krušnih komisij. Izkaznice se bodo dobivale ob uradnih urah v prostorih krušnih komisij proti izkazu z izkaznico za živila in z izkaznično matico 15. tedna (svetlo-modra barva). — V dvomljivih slučajih imajo komisije pravico, da zahtevajo potrebnih pojasnil. Strankam se svetuje, da se pri prejemu izkaznic same prepričajo, ali so dobile predpisano število izkaznic in če se nahaja na njih uradni pečat, ker so izkaznice brez uradnega pečata neveljavne ter se bodo zaplenile.

Krušna komisija št. 18. se je premestila iz ulice Conti št. 11. v ulico A. Manzoni št. 10. — Krušna komisija št. 23. pa se je prelozila iz hiše št. 198. v hišo št. 48. (ulica Cristoforo Belli) v Čarbolji Zgornji.

Domate vesti.

Po kapitulaciji Črnogore. »Slovenec« je priobčil daljši zanimiv članek o kapitulaciji Črnogore. Na zaključku odpira za našo državo in tudi — ako se bodo stvari naravno razvijale — za nje južne Slovence razveseljivo perspektivo: »Iz meglene bodočnosti vstajajo sedaj nejasni obrisi bodočih tvorb. Avstrija pridobiva na moči proti jugu. Neznosna veriga italijanskega zavezništva je padla. Adrija se nam odpira, naš Lovčen jo straži. Težiče monarhije se je pomaknilo znatno proti jugu, koder se odpirajo nove možnosti za prihodnost. Nov čas se pripravlja. Kdor ga bo znal modro izrabiti, mu ne bo žal!«

gora podala edini izgled, ki vodi do miru! Bo treba vendar le iskati kake druge poti, ki čimprej dovede do zaželjenega cilja!

Ambulanten kinematograf za Trst. Na inicijativu soproge tržaškega namestnika, baronice Fries-Skene je bil s podporo vojaško - tehniškega komiteja in vojnega arhiva konstruiran ambulanten kinematograf, ki ga je posvetil damski komite vojnega oskrbnega urada v Trstu jugozapadni armadi. Novi kinematografski vlak odpotuje danes v Trst in odtod na fronto, tako da prične ambulantni kinematograf že prihodnje dni na soški fronti s predstavami.

Casopisje in vojna. Pred nekoliko dnevi že smo omenili, da se je dne 8. t. m. vršilo na Dunaju posvetovanje, sklicano po centralnem društvu izdajateljev časopisov in založnikov, na katerem so konstatirali, kolike in izredno težke zahteve stavlja vojna tudi do izdajateljev časopisov. Dohodki se stalno manjšajo, troški pa stalno večajo. V sprejetem sklepu pozivljajo — kakor smo tudi že omenili — člane društv, naj v bodoče obseg svojih tiskopisov skrečijo na najpotrebnejšo mero. To da je patriotična dolžnost, ako hočemo tudi na tem polju vzdržati do konca. Tu smo hoteli še podčrtati zaključni poziv do občinstva: Centralno društvo pa smatra tudi kot patriotično dolžnost občinstva, da upošteva težave teh razmer ter da svojim časopisom — tudi če bodo izhajali v manjšem obsegu — tudi v bodoče ohrani zvestobo in naj se kolikor možno odreka pošiljanju privatnih sporočil v redakcijske predale.

Poštni in brzojavni promet z inozemstvom. Poštni promet s paketi na Grško je zaustavljen do nadaljnjega.

Hrvatska umetnika na italijanskem bojišču. Hrvatska umetnika Robert Frankeš in Oton Iveković, se nahajata zopet na južno-zapadni fronti od 1. januarja sem, da nadaljujeta svoje študije. Umetnika ostaneta na fronti mesec dni. Najprej je prof. Iveković razstavil svoje slike in portrete na Dunaju, sedaj pa v Budimpešti skupno z Frankeševimi kipi.

Mestna zastavljavnica. Danes od 9. dop. do 1. pop. se bodo prodajale na dražbi nedragoceni predmeti serije 136., zastavljeni meseca avgusta 1914. na bele listke, in sicer od št. 140.001 do št. 140.900.

Edini slovenski žepni koledar za l. 1916., ki so ga izdali poštni in železniški uslužbenci in ki vsebuje med drugim tudi pregled vojnih dogodkov, določbe o pokojnini invalidov in prejemkih njihovih družin ter predpise o državnih podporah za družine vpoklicancev, se dobiva v Štokovi knjigarni v Trstu po 1 K, 60 vin. in 30 vin. komad.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

so računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.
Oljnate tropine za krmo prda se po K 28.— kvintal. Benjamin Podboj, Trst, ul. ca Giulia 509.
Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja nova zlatarnica in urarica Mihael Zitrin, Corso 47.
Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste 2465

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
ordinira od 11-1 pop.
Trst, ulica Giulia št. 74 E (zraven Dreherjeve pivovarne).

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Cermák
se je preselil in ordinira sedaj
v Trstu, ul. Poste vecchie 12,
vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Zaloga tu in inozemskih vin, špirta, likerjev in razprodaja na drobno in debelo
Jakob Perhac
Trst, Via delle Acque št. 6
(Nasproti Callè Centrale).
Velik izbor francoskega sampanjca, penecih dezer-tuinih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec silivovec in brinjavec. Izdelki I. vrste, došli iz dotičnih kraljev. Vsaka naroba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko.
Razprodaja od pol litra naprej.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem da je naš preljubi oče, soprog in tast gospod
IVAN UKMAR
gostilničar in mesar v Dutovljah
v 54. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezni previden s svetimi zakramenti za umirajoče dne 20. t. m. mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se bo vršil dne 22. t. m. ob 10 zjutraj.
DUTOVLJE, dne 21. januarja 1916.
LEOPOLDA UKMAR, soproga.
Viktorija por. Ravbar, Albina, Franca, Judita, hčere. — Ivan, sin. — Ivan Raubar, zet.

Mestna hranilnica ljubljanska
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
Največja slovenska hranilnica
Koncem leta 1915 je imela vlog K 48,500 000
Rezervnega zaklada „ 1,330,000
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4 1/2 %
brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo o. kr. deželne vlade.
Za varčevanje ima vpeljane Hčene domače hranilnike.
Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 1/4 %, izven Kranjske pa proti 5 1/2 %, obrestim in proti najmanj 1/4 %, odplačevanju na dolg.